

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Busch Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bánfy András jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 16.K.32.000/2005. számon indított és ugyanezen bíróság 2006. május 18-án kelt 16.K.32.000/2005/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.32.000/2005/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2001. május 16-tól május 31-ig terjedő időszakra általános forgalmi adónemben kiutalás előtti ellenőrzést végzett, melynek eredményeként a felperes terhére 45.599.000 Ft adókülönbözetet, 25.291.000 Ft jogosulatlan visszaigénylést, 6.145.000 Ft adóhiányt állapított meg. Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 35. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 166. § (1) és (2) bekezdései, a Ptk. 117. § (1) bekezdése, az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (továbbiakban Art.) 1. § (7) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, 37. § (1) bekezdése alapján három gazdálkodó szervezet által kibocsátott számlák alapján a felperes által levont adót nem fogadta el. Nem a gazdasági események valós résztvevőiként hárították át az áfát a felperesre. Az alperes az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresete folytán a Fővárosi Bíróság 12.K.32.234/2002/8. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította azzal, hogy a számlák nem azt a gazdasági eseményt tükrözik, ami valójában történt.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.I.35.598/2003/5. sorszámú jogerős ítéletével a Fővárosi Bíróság 12.K.32.234/2002/8. számú ítéletét és az alperes 1225513160 számú határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az első fokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Az új eljárás során a közigazgatási szervnek kizárólag az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése szerinti, a felperes által tanúsítandó „kellő körültekintés” körében kell - amennyiben szükséges - vizsgálatot lefolytatnia és döntést hoznia. Ezt meghaladó körben ugyanis a felülvizsgálati bíróság az alperesi határozatot és a jogerős ítéletet megalapozottnak és jogszerűnek ítélte.

Az első fokú adóhatóság az új eljárás eredményeként meghozott határozatával a felperes terhére 45.599.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyből 25.291.000 Ft jogosulatlan visszaigényelt adónak, 6.145.000 Ft adóhiánynak minősült. A felperes terhére 3.144.000 Ft adóbírságot és 97.000 Ft késedelmi pótlékot szabott ki.

Az alperes a 1228847804 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy kizárólag az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel folytathatott le új eljárást, melynek során megállapította, hogy ezen jogszabályhely alapján a felperes alappal nem hivatkozhat az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésére.

A felperes keresetében továbbra is arra hivatkozott, hogy a gazdasági események a számlában szereplő felek között mentek végbe, azok nem fiktívek. Az új adóigazgatási eljárásnak ennek vizsgálatára is ki kellett volna terjednie, hiszen a felülvizsgálati ítélet hatályon kívül helyezte a közigazgatási határozatokat.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Áe. 73. § (3) bekezdésére, mely szerint a közigazgatási szervet a bírósági ítélet rendelkezése és indokolása köti, annak tartalmát a megismételt eljárás és a határozathozatal során köteles figyelembe venni. A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.I.35.598/2003/5. számú ítéletével a Fővárosi Bíróság 12.K.32.234/2002/8. sorszámú ítéletét megalapozottnak és jogszerűnek találta, az új eljárás kizárólag a felperesnek az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésében szabályozott kellő

körültekintést bizonyító tevékenységének vizsgálatára korlátozódott.

Ennek alapján vizsgálta az adóhatóság az új eljárásban, hogy a felperes kellő körültekintéssel járt-e el, és megállapította, a felperes nem járt el kellő körültekintéssel. A gazdasági esemény minden eleme a felperes telephelyén történt, a felperes tudtával és beleegyezésével. A beszerzések igazolatlan eredetűek voltak, a számlakiállítóknak a továbbadáshoz nem volt jogcímük. A számlakiállítók tevékenysége a szállítmányok fogadására és a számla kiállítására korlátozódott, a gazdasági esemény nem úgy történt, ahogy azt a bizonylatok tanúsítják és erről a felperesnek tudomása kellett, hogy legyen.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra és megfelelő bizonyítási eljárás lefolytatására utasítását. Álláspontja szerint téves az a következtetés, hogy az új eljárás során a közigazgatási szervnek kizárólag az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése szerinti jogszabályhelyet kellett vizsgálnia. A gazdasági események, az adásvételek megtörténtek, minden dokumentum igazolta az áruátvételt, majd annak további értékesítését is. A felperes kellő körültekintéssel járt el.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból az alapból származó, ugyanazon jog iránt ugyanazon felek egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben vitássá tehessék (anyagi jogerő). A bíróságnak az igény jogerősen elbírált voltát, az ítélt dolog tényét hivatalból kell figyelembe venni. Az anyagi jogerő csak az adott határozattal érintett tárgyi és személyi körben áll be.

A Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.598/2003/5. számú és a Fővárosi Bíróság 16.K.32.000/2005/3. számú ítéleteivel érintett személyi kör azonos.

Tárgyi értelemben vett jogerő akkor állapítható meg, ha a már elbírált és érvényesíteni kívánt igény jogi és ténybeli alapja azonos.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.I.35.598/2003/5. számú jogerős ítéletével eldöntötte, hogy a perben vitatott áfa adónemben tett

alperesi megállapítás - vagyis a gazdasági esemény nem a számlákban szereplő felek között ment teljesezésbe - helytálló. Kifejtette, hogy az ezzel kapcsolatos első fokú bírósági ténymegállapítások és jogi indokolások is helytállók.

A jogerős ítélet, valamint a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezésére és az első fokú közigazgatási szerv új eljárásra kötelezésére csupán az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésére figyelemmel került sor, mivel ezt a közigazgatási szervek eljárásukban nem vizsgálták és ennek bírósági eljárási szakaszban történő vizsgálata hatáskör-elvonást eredményezne.

Az új eljárásra egyértelműen előírta a felülvizsgálati ítélet, hogy csak az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése szabályozási körében kell - amennyiben szükséges - vizsgálatot lefolytatni. Ezt meghaladóan az alperesi határozatot és a jogerős ítéletet megalapozottnak és jogszerűnek ítélte.

Az Áe. 73. § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság az ügy érdemében határozott, a közigazgatási szervnél ugyanabban az ügyben, azonos tényállás mellett nincs helye új eljárásnak. A (3) bekezdés kimondja, hogy a közigazgatási szervet a bírósági ítélet rendelkezései és indokolása köti, annak tartalmát a megismételt eljárás és a határozathozatal során köteles figyelembe venni.

A megismételt eljárásban az adóhatóságok az Áe. 73. § (3) bekezdésének figyelembevételével jártak el és az első fokú bíróság is helyesen döntött, amikor már nem vizsgálta a gazdasági eseményeket.

A közigazgatási iratok és a közigazgatási határozatok alapján a Legfelsőbb Bíróság is megállapította, hogy az adóhatóságok eleget tettek a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.598/2003/5. sorszámú ítéletében az új eljárásra előírtaknak. Helytállónak jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes nem járt el kellő gondossággal a szerződő partnerek kiválasztásában a szerződés megvalósulásánál.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltésének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt maximum felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2007. szeptember 6.

**Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk.
előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró**